

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: علی مشرف

۰۶ اگست ۲۰۲۱

مصاحبه با سیف الاسلام القذافی در نیویورک تایمز

پس از ۱۰ سال ، اولین مصاحبه. پسر معمر قذافی پیرتر و با لباس سنتی.

تیتز روزنامه نیویورک تایمز در ۳۰ جون ۲۰۲۱: «پسر قذافی زنده است و می خواهد لیبیا را دوباره احیاء کند». در این مصاحبه که در ماه مه سال جاری در "الزنتان" (در ۱۳۰ کیلومتری جنوب غربی طرابلس) انجام شده بود سیف الاسلام در مورد دورانی که در حصر بود و امکان نامزدی اش در انتخابات ریاست جمهوری لیبیا در ماه دسمبر آینده سخن گفت.

سیف گفت که او یک مرد آزاد است. کسانی که ده سال پیش او را اسیر کردند و مراقب و محافظ او بودند، اکنون دوستان او هستند. او در حال آماده کردن بازگشت خود به عرصه سیاست است.

روزنامه نگار "رابرت اف ورت" در مقاله نیویورک تایمز می نویسد:

سیف از غیبت خود در زندگی عمومی برای بررسی جریانهای سیاسی در خاورمیانه و سازماندهی بی سر و صدای نیروی سیاسی پدرش، جنبش سبز استفاده کرده است. وی در مورد نامزدی خود در انتخابات ریاست جمهوری محتاطانه اظهار نظر می کند، اما معتقد است که این حرکت می تواند وحدت از دست رفته کشور را بازگرداند. [...] شعار انتخاباتی او شعاری است که در بسیاری از کشورها از جمله کشور ما نیز عمل می کند: «سیاستمداران چیزی جز بدبختی برای شما به ارمغان نیاورده اند. زمان بازگشت به گذشته فرا رسیده است». او به من گفت: «شما به کشور ما

تجاوز کردید - اکنون کشور به زانو درآمده است... نه پولی هست و نه امنیتی ... اینجا زندگی ممکن نیست. به پمپ بنزین بروید - دیزل وجود ندارد در حالی که ما نفت و گاز به ایتالیا صادر می کنیم - در حالی که نیمی از برق ایتالیا را تأمین می کنیم - در اینجا با خاموشی روبه رو هستیم... این دیگر ناکامی نیست. این یک فیاکو یا شکست افتضاح آمیز است». ده سال پس از سرمستی انقلابشان، اکثر لیبیایی ها احتمالاً با ارزیابی سیف موافق هستند.

"ورث" خاطرنشان می کند که بسیاری از لیبیایی ها - مسلماً بحق - می ترسند که آتش بس فعلی دوام نیاورد و باید اهداف سیاسی "سیف" را جدی گرفت. طرفداران "سیف" اخیراً در مذاکرات درباره دولت موقت GNU حضور داشتند و از این رو حذف "سیف" از انتخابات دشوار به نظر می رسد. علاوه بر این، نظرسنجی ها در لیبیا نشان می دهد که تعداد زیادی از مردم لیبیا - تا ۵۷ درصد - به "سیف" اعتماد دارند. «دو سال پیش شواهد سنتی بیشتری مبنی بر قدرت سیاسی "سیف" ارائه شد زمانی که رقیب او ۳۰ میلیون دالر برای کشتن وی پرداخت کرد.» (و این اولین سوءقصد علیه او نبود).

"ورث" محبوبیت زیاد "سیف" را تأیید می کند: «من فقط چند روز در لیبیا بودم که سخنرانی سرهنگ معمر قذافی در دهه ۱۹۸۰ را در ایستگاه خدمات بزرگراهی، که از ایستگاه تلویزیونی جنبش سبز در قاهره پخش می شد دیدم. یک شب در شام افطار ماه رمضان در طرابلس، از چهار لیبیایی در سنین بیست پرسیدم که چه کسانی را به عنوان رئیس جمهور انتخاب خواهند کرد. سه نفر هوادار سیف الاسلام بودند. یک خاتم وکیل لیبیایی به من گفت که نظرسنجی های غیررسمی او برای درک جو حاکم در بین انظار عمومی نشان می دهد که از هر ده شهروند لیبیا هشت یا نه نفر به سیف رأی می دهند». برای بسیاری از مردم لیبی "سیف" «سالم ترین» نامزد انتخاباتی محسوب می شود و حضور مجدد او می تواند نقطه پایان "دهه از دست رفته" باشد.

همانطور که در مقاله توضیح داده می شود، "سیف" در دوره جماهیریه در لیبیا اغلب دارای مأموریت های دیپلماتیک بود. او دکترای خود را از دانشکده اقتصاد لندن دریافت کرد. در سال ۲۰۰۵ به همت او دیده بانان حقوق بشر وارد این کشور شدند تا قتل عام مفروض زندان ها را مورد بررسی قرار دهند. او از آزادی زندانیان سیاسی حمایت کرد و «علناً خواستار اصلاحات در سیستم تأدیبی و نظام حکومتی مشروطه» شد.

در سال ۲۰۱۱، "سیف" هشدار داد که لیبیا به دلیل ساختارهای قبیله ئی خود براحتی می تواند از هم بپاشد. او جنگ داخلی، فروپاشی مرزها، مهاجرت گسترده و پناهگاه گروه های تروریستی را پیش بینی کرد. "ورث" در این نکته با "سیف" موافق است که مسئولیت نهائی ویرانی لیبیای بر عهده دولت بارک اوباما رئیس جمهور امریکا بوده است. سیف رویدادهای سال ۲۰۱۱ را "وقوع یک سلسله از بحران های غیر واقعی" توصیف می کند. او در ابتداء، تقریباً هر روز به ملاقات پدرش در چادر در محوطه وسیع با دیوارهای بلند خود که به باب العزیزیه معروف بود، می رفت. گهگاه با اعضای مطبوعات بین المللی که در هتلی در طرابلس سنگر گرفته بودند ملاقات می کرد. سیف می گوید همچنین از سوی سران کشورهای خارجی که احتمالاً او را به عنوان رابطی با

پدرش می دانستند، با او تماس گرفته می شد. او به من گفت که یکی از سران که کراراً تماس می گرفت، رجب طیب اردوخان، رئیس جمهور ترکیه بود.

سیف گفت: «اردوخان ابتداء با ما و مخالف مداخله غرب بود ولی بعد سعی کرد مرا مجاب به ترک کشور کند». "سیف" براین عقیده بود که جنگ ۲۰۱۱ ناشی

از تداخل تشنج های مزمن داخلی و بازیگران خارجی فرصت طلب، از جمله نیکولا سارکوزی، رئیس جمهور فرانسه بود. سیف گفت: «اتفاقات زیادی بود که به طور همزمان رخ داد، در واقع یک طوفان کامل بود.»

"سیف" همچنین دوران اسارت خود را در الزنتان به تصویر می کشد. او کاملاً تنها در زیرزمین خانه ای در بیابان های الزنتان به سر می برد. او می دانست که هر لحظه می تواند بمیرد و متدین تر شده بود. در آغاز سال ۲۰۱۴ دو نفر از اعضای تیپ الزنتان از وی دیدن کردند. آنها بسیار مأیوس و تلخکام بودند و انقلاب را نفرین می کردند و آن را اشتباه می دانستند: در تمام این مدت حق با سیف و پدرش بوده است.

نه، "سیف" در این مصاحبه از پدرش فاصله نمی گیرد. فقط مصاحبه کننده است که این امر را شگفت انگیز می داند. "سیف" گفت «ممکن است که برخی از اقدامات سوسیالیستی دهه ۱۹۸۰ زیاده روی بود، اما پدرش آنها را تشخیص داد و سپس تغییر داد.» سیف همچنین از کتاب سبز قذافی دفاع کرد: «در این کتاب چیزهایی بود که امروز همه آنها را به رسمیت می شناسند... انواع ایده هایی که امروز در غرب رایج شده است - همه بررسی عمومی، برنامه های مشارکت کارکنان، خطرات بوکس و کشتی - ریشه در حکمت کتاب سبز دارد.»

مقاله "ورث" با این کلمات "سیف" به پایان می رسد: «ما ماهی هستیم و مردم لیبیا برای ما دریا. بدون آنها ما می میریم. از آنجا حمایت می شویم. ما اینجا پنهان می شویم. ما اینجا می جنگیم. و از آنجا حمایت می شویم. مردم لیبیا دریای ما هستند.»

به طور کلی، سیف الاسلام قذافی با تفاهم کمی از طرف مصاحبه کننده خود مواجه شد. با این که "رابرت اف ورث" سالهای زیادی را در لیبیا و کشورهای عربی گزرانده، ولی دیدگاه وی نسبت به این کشور ها همچنان یک دیدگاه غربی است. برای او ممکن نیست ببیند که معمر قذافی برای مردم لیبی چه کرده بود، چه ثروت و غروری را برای آنها ممکن ساخته بود و آنها را از چه فقر و نادانی تلخی بیرون کشیده بود. ضرب المثلی می گوید: «انسان تنها آن چه را که دوست دارد، درک می کند». کاملاً روشن است، "ورث" لیبیا را دوست ندارد.

انسان از خود می پرسد چرا "ورث" به مصاحبه خود، که در واقع یک مصاحبه نیست بلکه توصیف بسیار ذهنی یک برداشت است، پرتره هایی از اعضای اخوان مسلم، "فتحی باشقا" و بانگستر "الکبیر" را اضافه می کند. او می خواهد سیف الاسلام قذافی را به چه طیفی نسبت دهد؟

از سال ۲۰۱۱، غرب یکی پس از دیگری کشور عربی را ویران کرده و ساکنان آنها را با بمب به قعر یأس و ناامیدی کشانده است. لیبیا یکی از آنها است - با ده ها هزار کشته جنگی.

تارنگاشت عدالت

چهارشنبه، ۱۳ مرداد ۱۴۰۰

برگرفته از: لینکه تسایتونگ

منتشر شده در تاریخ: ۲ اوت ۲۰۲۱